Súd:	Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka:	6C/84/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3715209377
Dátum vydania rozhodnutia:	05. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Katarína Krivulčíková
ECLI:	ECLI:SK:OSPB:2018:3715209377.19

Rozhodnutie

Okresný súd Považská Bystrica sudkyňou JUDr. Katarínou Krivulčíkovou v spore žalobcov 1/ Y.. L. A., C.. XX. XX. XXXX, S. C. XXX, X/ Y.. B. A., C.. XX. XX. XXXX, S. J. XXXX/XX, M.J., X/ M. A., C.. XX. XX. XXXX, S. C. XXX X. X/ S. A., C.. XX. XX. XXXX, S. C. XXX, všetci právne zastúpení JUDr. Annou Kubovičovou, advokátkou Advokátskej kancelárie, Tatranská 300/8, Považská Bystrica, proti žalovanému C.S. CARGO Slovakia, a.s., Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 35 892 404, právne zastúpenému LEGAL ART, s.r.o., Palisády 36, Bratislava, o zaplatenie nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Súd konanie v časti o zaplatenie 1.684,86 Eur z a s t a v u j e .

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni l/ sumu 20.000 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobkyňa 1/ m á nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 42,92 %, ktorú náhradu trov konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni 1/ do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozhodnutia vydá súdny úradník.

IV. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 2/ sumu 12.000 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V. Žalobca 2/ m á nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 60 %, ktorú náhradu trov konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi 2/ do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozhodnutia vydá súdny úradník.

VI. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 3/ sumu 12.000 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

VII. Žalobca 3/ m á nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 60 %, ktorú náhradu trov konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi 3/ do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozhodnutia vydá súdny úradník.

VIII. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 4/ sumu 12.000 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

IX. Žalobca 4/ m á nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 60 %, ktorú náhradu trov konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi 4/ do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozhodnutia vydá súdny úradník.

X. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia 1/ - 4/ podanou žalobou domáhali sa zaplatenia žalobkyni l/ sumy 27.987,63 Eur, žalobcovi 2/ sumy 15.000 Eur, žalobcovi sumy 15.000 Eur a žalobcovi 4/ sumy 15.000 Eur. Žalobu odôvodnili

tým, že dňa 26.9.2013 zomrel pracovník právneho predchodcu žalovaného A. A., C.. XX.X.XXXX, S. C. XXX, (manžel žalobkyne l/ a otec žalobcov 2/, 3/, 4/) následkom pracovného úrazu zo dňa 24.9.2013, keď iný pracovník právneho predchodcu žalovaného B. Ď. narazil s vysokozdvižným vozíkom do A. A.. Žalovaný prebral celé imanie, všetky práva a povinnosti, záväzky a pohľadávky zamestnávateľa A. A. - C. S.CARGO Slovakia Logistics, s.r.o. zmluvou o zlúčení spísanou vo forme notárskej zápisnice N 193/2014, Nz 27981/2014, NCr1s 28502/2014 zo dňa 25.07.2014. V predmetnej veci prebieha trestné konanie na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 2T/114/2015. Uviedli ďalej, že stratou A. A. utrpeli ťažkú citovú ujmu. Tento bol dobrým manželom a životnou oporou žalobkyni l/ a dobrým otcom, priateľom a pomocníkom žalobcom 2/ - 4/. A. A. bol veľmi manuálne zručný, vykonával mužské práce okolo domu , žalobcovi 4/ pomáhal s výstavbou domu. Rovnako žalobcovia vychádzali s A. A. aj po osobnej stránke, žalobkyňa l/ tým stratila dobrého manžela, priateľa a zároveň životnú oporu, ktorý sa o ňu vždy staral a bol pre ňu v každom čase. Často spolu chodili do kina, na zábavy, plesy, vychádzky do prírody, dovolenky, kúpeľné pobyty a iné kultúrne vystúpenia. Teraz však žalobkyňa l/ nemá ísť s kým na takéto podujatia. Obzvlášť jej to prišlo ľúto, keď bola na hudobnom koncerte, kde bol každý s partnerom a keď si svoju samotu ešte väčšmi uvedomovala. Rovnako je jej veľmi ľúto, že aj na synovej svadbe bude dňa 19.9.2015 bez svojho manžela. Stratila aj manuálne zručného človeka, ktorému nerobili problém žiadne domáce ani murárske práce. Teraz si však musí na opravy a reparácie najímať murára, ktorému musí zaplatiť, čo rovnako narúša jej rozpočet. Stratu svojho manžela nesie veľmi ťažko. Domnievala sa, že aj v tejto fáze života navštívia miesta, na návštevu ktorých im v minulosti nezostal čas, že budú spolu pokojne nažívať, tešiť sa z odrastených detí a vnúčat. Namiesto toho však utrpela nečakanú a tragickú stratu, ktorá ju zasiahla v oblasti spoločenského, kultúrneho, intímneho ale i osobného života. Ťažkú stratu prežívajú aj žalobcovia 2/ - 4/, synovia A. A.. Tento ich vychoval, staral sa o nich počas detstva, učil ich prvým slovám, chodil s nimi do prírody, chodil s nimi hrávať futbal a hokej, učil ich manuálnym prácam atď.. Zároveň aj potom ako sa osamostatnili a boli zárobkovo činní, mali v ňom stále svoj vzor a dobrého priateľa, s ktorým sa radi stretli a rovnako sa vždy mohli spoľahnúť na jeho pomoc a radu. Žalobcovi 4/ pomáhal aj so stavbou rodinného domu, takúto pomoc prisľúbil aj ostatným synom - žalobcom 2/ a 3/, čo sa však už nestane z dôvodu zmienenej tragickej udalosti. V dôsledku smrti A. A. musel byť zrušený aj termín svadby jedného zo žalobcov. Aj z tohto možno konštatovať, že A. A. sa vždy pre svojich synov obetoval, stratili v ňom osobu, ktorá je pre nich dôležitá a táto strata narušila ich osobnostné práva a to konkrétne právo na ochranu rodinného života. Z tohto dôvodu sa domáhajú náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka a to konkrétne žalobcovia 2/, 3/ a 4/ každý po 15.000 Eur a žalobkyňa l/ vo výške 25.000Eur, spolu žiadajú zaplatiť nemajetkovú ujmu vo výške 70.000 Eur od žalovaného, ktorý je právnym nástupcom zamestnávateľa, pre ktorého vykonával A. A. prácu, počas výkonu ktorej prišiel o život v dôsledku pracovného úrazu, nakoľko k zásahu došlo v dôsledku konania zamestnanca právneho predchodcu žalovaného, ktorý pre neho vykonával pracovné povinnosti, zakladajú pasívnu legitimáciu na žalovaného ako momentálneho nositeľa práv a povinností ako nástupníckej organizácie s odkazom na § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Rovnako takýto názor zastáva i judikatúra súdov SR (rozsudok NS SR z 26.9.2013 sp. zn. 3Cdo 228/2012). Tento názor zaujal aj Krajský súd v Trenčíne, ktorý v trestných konaniach ustálil, že v týchto prípadoch patrí povinnosť plniť nie obvinenému, ale právnickej osobe, pre ktorú vykonával pracovnú činnosť. Uviedli ďalej, že v súvislosti s úmrtím A. A. vznikli žalobkyni l/ aj náklady spojené s pohrebom a to náklady na zhotovenie pomníka na jeden hrob vo výške 3.425,50 Eur, z ktorých požaduje polovicu, t.j. sumu 1.712,75 Eur, náklady na kar v hodnote 135,89 Eur, oblečenie nebohého a členov rodiny vo výške 513 Eur, a pohrebná služba Advent vo výške 625,99 Eur, pričom žalobkyňa l/ žiada, aby jej boli priznané v zmysle § 449 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka. Uviedli, že sa rovnako listom zo dňa 25.7.2014 obrátili na právneho predchodcu žalovaného spoločnosť C. S. CARGO Slovakia Logistics s.r.o. ohľadom hore uvedených plnení. Snažili sa mimosúdnou cestou vec vyriešiť. Tento zaujal negatívne stanovisko k mimosúdnemu plneniu a žalobcovia boli odkázaní na plnenie zo Sociálnej poisťovne formou jednorazového odškodnenia.

2. Ako dôkaz označili výsluch žalobcov 1/, 2/, 3/, 4/, pracovnú zmluvu A. A., výpis z obchodného registra žalovaného, preddavkovú faktúru na zhotovenie hrobového miesta na sumu 3.425,50 Eur, čestné prehlásenie predajne textilu o hodnote smútočného ošatenia, potvrdenie pohrebnej služby a list žalovanému z 25.7.2014, ktoré listinné dôkazy aj predložili.

3. Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že A. A. vykonával na základe pracovnej zmluvy zo dňa 15.7.2013 v spoločnosti C. S. Cargo Slovakia Logistics, s.r.o., so sídlom Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 36 853 411 prácu na pozícii vodič motorového vozidla. Spoločnosť C.S. CARGO

Slovakia Logistics, s.r.o. zanikla dňa 31.7.2014 v dôsledku zlúčenia so spoločnosťou C.S. CARGO Slovakia Logistics, a.s., so sídlom Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 35 892 404 a ktorá sa stala jej právnym nástupcom.

4. Uviedol ďalej, že má vedomosť o tom, že v čase , v ktorom došlo k úrazu A. A. na pracovisku, ktorý mohol viesť k jeho úmrtiu, zosnulý A. A. nepoužíval osobné ochranné pomôcky, ktoré mu boli riadne pridelené, a porušoval svojim konaním právne predpisy ako aj predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, hoci s nimi bol riadne a preukázateľne oboznámený a takéto porušenie bolo príčinou škody, resp. jednou z príčin. Poukázal na ustanovenie § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré sa neuplatní, pokiaľ páchateľ škodu spôsobil síce v rámci činnosti právnickej alebo fyzickej osobe, ale sa jedná o exces tj. vybočenie z realizácie činnosti fyzickej osoby, ktorá bola právnickou osobou na jej činnosť použitá. V tomto prípade by občianskoprávne sankcie podľa ust. § 13 voči postihnutej fyzickej osobe (postihnutým fyzickým osobám) znášal priamo zamestnanec. Mal za to, že skutočnosti zistené orgánmi činnými v trestnom konaní a súdom v trestnom konaní vedenom Okresným súdom Považská Bystrica pod sp. zn. 2T 114/2015 sú dôležité z hľadiska posúdenia či sa v uvedenom prípade jedná o vybočenie z rámca činnosti, ktorými bol B. Ď. poverený zamestnávateľom. Pokiaľ by došlo k preukázaniu tejto skutočnosti ,žalovaný nenesie zodpovednosť za neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu. Uviedol, že je nepochybné, že úmrtím A. A. došlo k zásahu do osobnostných práv žalobcov, nakoľko v dôsledku takejto udalosti žalobkyňa I/ prišla o svojho manžela, a žalobcovia 2/ - 4/ o svojho otca, avšak nie zavineným konaním žalovaného. Poukázal na ust. § 94 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení, ktorý priznáva pozostalým uvedeným v predmetnom ustanovení nárok na jednorazové odškodnenie. Na preklenutie nepriaznivej finančnej situácie rodiny, ktorá je spôsobená stratou príjmu poškodeného, ktorý zomrel v dôsledku pracovného úrazu, sa osobám uvedeným v § 94 Zákona o sociálnom poistení poskytuje jednorazové odškodnenie. Prvým predpokladom začatia konania o jednorazové odškodnenie je uplatnenie si nároku zo strany manželky a nezaopatrených detí poškodeného, podaním žiadosti o túto úrazovú dávku v pobočke sociálnej poisťovne. Mal za to, že v danom prípade nie sú splnené zákonné predpoklady na vznik občiansko-právnej sankcie za nemajetkovú ujmu spôsobenú neoprávneným zásahom do osobnosti fyzickej osoby. Kto znášal náklady spojené s pohrebom osoby, ktorá zomrela v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania, má nárok žiadať od sociálnej poisťovne ich náhradu. Na základe uvedeného mal za to, že pozostalí si majú tieto náklady uplatniť voči Sociálnej poisťovni. Naviac, doklady predložené žalobcami nemôžu obstáť, nakoľko doklad predložený na preukázanie vynaloženia nákladov spojených s vykopaním chodníka a odvozu hliny, zabetónovanie chodníka, zhotovenie pomníka a súv., ktorý znie na sumu vo výške 3.425,50 Eur, je preddavková faktúra, ktorá nie je daňovým dokladom. Zároveň považoval za nepreukázané vynaloženie nákladov na smútočné ošatenie pozostalých, ktoré žalobcovia preukazujú čestným vyhlásením predávajúceho, ktoré podľa názoru žalovaného nie je relevantným dokladom na preukázanie vynaložených nákladov. V súlade s uvedeným žalovaný konštatoval, že nárok žalobcov na úhradu nákladov spojených s pohrebom bolo potrebné uplatniť si voči sociálnej poisťovni v súlade s ust. § 101 Zákona o sociálnom poistení. Jednorazové odškodnenie vyplatené osobám taxatívne v zákone o sociálnom poistení uvedeným má slúžiť ako peňažná satisfakcia za vzniknutú ujmu na osobnostných právach. Zákon o sociálnom poistení je v tomto konkrétnom prípade osobitným predpisom vo vzťahu k občianskemu zákonníku, preto pozostalí po zosnulom A. A. v tomto prípade, podľa názoru žalovaného, nemajú nárok voči zamestnávateľovi zosnulého z titulu nemajetkovej ujmy podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Poukázal ďalej na to, že A. A. mal protokolárne pridelené osobné pracovné pomôcky, dňa 15.7.2013 a aj 30.7.2013, bol oboznámený a informovaný s predpismi zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci spoločnosti zamestnávateľa, pričom jeho vedomosti v tejto oblasti boli aj preskúšané. Zamestnávateľ si splnil všetky povinnosti týkajúce sa riadneho a preukázateľného oboznámenia zamestnanca s predpismi a pokynmi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, ich znalosť bola neustále vyžadovaná poverenými zamestnancami zamestnávateľa, pričom títo poverení zamestnanci znalosť týchto predpisov a pokynov tiež sústavne a na denno-dennej báze kontrolovali. Udalosť závažného pracovného úrazu poškodeného A. A. bola tiež predmetom vyšetrovania Inšpektorátu práce avšak neboli zistené skutočnosti, ktoré by boli v príčinnej súvislosti so závažným pracovným úrazom a za ktoré by niesol zodpovednosť zamestnávateľ. Zosnulý A. A. sa v momente, kedy na pracovisku zamestnávateľa došlo k jeho úrazu, pohyboval mimo miest na to určených, pričom zároveň nepoužíval pridelené osobné ochranné pomôcky .

5. Ako dôkaz označil evidenčnú kartu pre poskytovanie OOPP, prezenčnú listinu z oboznamovania , informovania a overenia znalosti zamestnancov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci ,

záznam z oboznamovania, informovania a overenia znalosti zamestnancov z predpisov BOZP pri prijatí do zamestnania, ktoré listinné dôkazy aj predložil. Ďalej ako dôkaz označil spis Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 2T 114/2015.

6. V priebehu konania, podaním doručeným Okresnému súdu Považská Bystrica dňa 25.5.2016 žalobcovia 1/ - 4/ zobrali svoju žalobu v časti o zaplatenie 1.684,86 Eur titulom nákladov spojených s pohrebom späť z dôvodu, že medzičasom došlo k preplateniu nákladov spojených s pohrebom v celkovej výške 2.621,10 Eur zo strany sociálnej poisťovne žalobkyni l/, ktorá pohreb organizovala a financovala a k jednorazovému odškodneniu v sume 16.385,10 Eur, ktoré je poskytované v súlade s § 17 , 83, 84, 94 Zákona o sociálnom poistení. Uviedli, že suma 16.385,10 Eur je príspevok na jednorazové odškodnenie, ktoré patrí pozostalej manželke na preklenutie jej sociálne sťaženej situácie, ktorá sa po úmrtí manžela ako osoby, ktorá mala voči nej vyživovaciu povinnosť, ocitla z dôvodu úmrtia v dôsledku pracovného úrazu. Tento príspevok poskytuje štát, nie žalovaný. Poukázali na to, že v žalobe si uplatnili iba štvrtinu z pomníkového kompletu, teda sumu 1.712,75 Eur. Žalobkyňa l/ si celkové náklady spojené s pohrebom uplatnila voči sociálnej poisťovni vo výške 4.696,59 Eur. Sociálna poisťovňa pobočka Bratislava preplatila časť nákladov spojených s pohrebom žalobkyni l/ a to vo výške 2.621,10 Eur, za pomník vo výške 1.339,51 Eur, platbu Mesto Púchov vo výške 142,70, dychovú hudbu vo výške 105 Eur, výkopové práce vo výške 368 Eur, pohrebné služby vo výške 655,89 Eur, a oblečenie vo výške 10 Eur. Celkovo si teda žalobkyňa l/ uplatnila náhradu za pomník vo výške 663,88 Eur, kar 135,89 Eur, oblečenie nebohého a členov jeho rodiny vo výške 503 Eur, spolu 1.302,77 Eur.

7. Ako dôkaz označila rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. 18915-16/2016 - BAM zo dňa 7.3.2016 a rozhodnutie č. 18915-19/2016-BAM zo dňa 4.4.2016, ktoré dôkazy aj predložila. Zároveň žiadala, aby súd v rámci dokazovania vyžiadal od Inšpektorátu práce Trenčín spis č. ITN-16-15-2.4/P-J2-14, č. úrazu : 029/13-ITN a v konaní vypočul MUDr. Andreja Hajtmana PhD., ktorý vyhotovil znalecký posudok č. 165/2013, znalca z odboru zdravotníctva a Q.. Y.. M. I., M.., ktorí by sa mohli vyjadriť k príčinám nehody a zranenia, na ktoré A. A. zomrel. Taktiež žiadali vypočuť svedka Y.. B. I., ktorý by sa mohol vyjadriť k podmienkam na pracovisku, kde k pracovnému úrazu došlo.

8. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcov 1/ - 4/, právnej zástupkyne žalobcova 1/ - 4/, právnej zástupkyne žalovaného, oboznámením úmrtného listu A. A., pracovnej zmluvy uzatvorenej medzi zamestnancom A. A. a zamestnávateľom C.S. CARGO Slovakia Logistics, s.r.o. zo dňa 15.7.2013, pracovnej karty A. A., výpisu z obchodného registra spoločnosti C.S. CARGO Slovakia Logistics, a.s. , výpisu zo zdravotnej dokumentácie A. A., rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava, č. 18915-16/2016 - BAM zo dňa 7.marca 2016, rozhodnutia Sociálnej poisťovne pobočka Považská Bystrica č. 18915-19/2016 BAM zo dňa 4.4.2014, evidenčnej karty pre poskytnutie OOPZ A. A., prezenčnej listiny z oboznamovania, informovania a overenia znalostí zamestnancov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vo firme C.S. CARGO Slovakia Logistics, s.r.o. , záznamu z oboznamovania, informovania a overenia znalostí zamestnancov z predpisov BOZP pri prijatí do zamestnania, regulatívnu pre prideľovanie OOPZ v rámci spoločnosti C. S. Cargo Slovakia, a.s., výsluchom svedkov Q.. Y.. M. I. M.., Y.. B. I., B. W., B. R.X., B. N., B. W., farebnými fotografiami prilby pridelenej žalovaným A. A. zn. VENITEX, odborného vyjadrenia MUDr. Andreja Hajtmana, PhD., kamerového záznamu z miesta úrazu A. A., obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T 114/2015, obsahu pripojeného spisu Inšpektorátu práce Trenčín zo dňa 18.3.2014 č.: ITN-16-15-2.4/P-J2-14, č. úrazu : 029/13-ITN č. spisu 6194/2013.

9. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 15.7.2013 uzatvoril A. A. ako zamestnanec pracovnú zmluvu so zamestnávateľom C.S. CARGO Slovakia Logistics, s.r.o. s dohodnutým druhom práce: vodič VZV, s miestom výkonu práce - priestory zamestnávateľa v Púchove - areál Continental Matador a.s., T. Vansovej 1054, Púchov. Podľa Prílohy č. 1 - Karta pracovného miesta mal A. A. v popise hlavných činností a zodpovedností vykonávať činnosti priradené jeho pracovnej funkcii podľa popisu logických činností a pracovnej inštrukcie, vykonávať kontrolu, preberanie manipulačnej techniky a evidenciu ubehnutej motohodiny, vykonávať odvoz CVT z robotického pracoviska (KSP, alebo komín) alebo z ručného sortovania k pracovnému Wamosu a následne na skladové miesto alebo do prepravných vozňov, podľa zadelenia vykonávať CVT v komínoch u prepravných vozíkov a naskladňovať ich do expedičných zón a následne nakladať do MB, vykonávať preskladnenie - manipuláciu výrobkov na základe požiadavky majstra príjmu a expedície CMR alebo pracovníka Wamosu, vykonávať kontrolu, či sa zhoduje systémové množstvo výrobkov na palete alebo v komíne s fyzickým stavom, viesť

prevádzkový denník zvereného VZV, vykonávať kontrolu skladových miest a prípadné nedostatky hlásiť nadriadenému, vykonávať činnosti na základe príkazov nadriadených pracovníkov, odovzdávať nadriadenému pracovníkovi návrhy, pripomienky, sťažnosti a požiadavky, dodržiavať pracovnú disciplínu atď.. Podľa popisu právomocí mohol vykonávať kontrolu, preberanie manipulačnej techniky a evidovať ubehnuté motohodiny, vykonávať odvoz výrobkov v komínoch pracovníkovi Wamosu a na základe jeho príkazu do príslušného megaboxu alebo palety, viesť prevádzkový denník zvereného VZV, vykonávať kontrolu skladových miest, a prípadné nedostatky hlásiť nadriadenému, vykonávať činnosti na základe príkazov nadriadených pracovníkov, atď..

10. Ako vyplýva z výpisu z obchodného registra spoločnosti C.S. CARGO Slovakia, a.s., - žalovaného, žalovaný je právnym nástupcom spoločnosti C.S. CARGO Slovakia Logistics s.r.o., ktorá spoločnosť bola rozhodnutím jediného akcionára zo dňa 25.7.2014 zlúčená so spoločnosťou C.S. CARGO Slovakia, a.s. ktorá sa stala právnym nástupcom spoločnosti C.S. CARGO Slovakia Logistics s.r.o. a prebrala celé jej imanie, všetky práva a povinnosti, záväzky a pohľadávky.

XX. A. A., ktorý bol manželom žalobkyne l/ a otcom žalobcov 2/, 3/, 4/ dňa 26.9.2013 zomrel, a to následkom pracovného úrazu, ktorý utrpel dňa 24.9.2013, na pracovisku žalovaného v Púchove, hala sortovania nákladných plášťov.

12. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T 114/2015 mal súd za preukázané, že trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 29.6.2015, sp. zn. 2T/114/2015 - 328, bol uznaný vinným zo spáchania prečinu usmrtenia A. A. podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukázaním na ust. § 138 písm. h) Tr. zák. B. Ď., C.. X.XX.XXXX, keď ako zamestnanec spoločnosti C.S. CARGO Slovakia Logistics s.r.o. dňa 24.9.2013 okolo 9.30 hod. v Púchove v hale spoločnosti C.S. CARGO Slovakia Logistics s.r.o. , s označením M3 príjem nákladných plášťov ako vodič vysokozdvižného vozíka s kliešťovými chápadlami viezol na tomto vozíku na sebe nákladných 8 ks nákladných pneumatík HDC1 o rozmere 315 x 80, pričom sa pohyboval zo sortovačky haly M3 do skladu smerom pred seba po ľavej strane haly, nakoľko sa zľava vyhýbal oproti idúcemu vysokozdvižnému vozíku, avšak pre naložené pneumatiky nemal dostatočný rozhľad na priestor pred sebou a napriek tomu sa s vozíkom pohol smerom dopredu a následne v ľavom rohu sortovačky haly M3 prudko narazil naloženými pneumatikami do tam sa nachádzajúceho zamestnanca spoločnosti C.S. CARGO Slovakia Logistics s.r.o.. poškodeného A. A., ktorý stál pri vláčiku s naloženými pneumatikami a kontroloval zovretie obručí a miesto kam má jednotlivec pneumatiky dopraviť, a v dôsledku tohto nárazu došlo k vymršteniu poškodeného A. A. a jeho následnému pádu na zem, pričom poškodený utrpel zranenia , a to krvný výron v okolí ľavého oka krvný výron do mäkkých pokrývok lebečných v ľavej temenno-záhlavovej oblasti hlavy, krvácanie pod tvrdú plenu mozgu vľavo, spánkovo-temennej oblasti vnútrolebkového priestoru, difúzne krvácanie pod mäkkú plenu mozgovú, početné pomliaždenie mozgu na oboch pologuliach mozgu, krvácanie medzi pologule mozgu, prítomnosť vzduchu v spánkovej oblasti, zlomeninu klenby lebečnej v spánkovo-tememnej oblasti hlavy, zlomeninu pyramídy a spánkovej kosti vpravo, so zakrvácaním do hlávkových skriepkov, a vonkajšieho zvukovodu a na následky uvedených zranení dňa 26.9.2014 zomrel, čím B. Ď. ako vodič VZV porušil povinnosť tým, že riadil vysokozdvižný vozík napriek tomu, že prevážané bremeno mu bránilo vo výhľade na komunikáciu, čím porušil ustanovenie uvedené v bode 3..4.5 STN 268805 o motorových vozíkoch v spojení s bezpečnostným predpisom C.S. CARGO Slovakia Logistics s.r.o. - Organizačná smernica č. OS-LG-0022-03,bod 5.20. dopravno-prevádzkovým poriadkom, teda inému z nedbanlivosti spôsobil smrť, a taký čin spáchal závažným spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona. Za uvedený skutok bol B. Ď. vyššie uvedeným trestným rozkazom odsúdený podľa § 149 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. j), l), n) Tr. zák., s prihliadnutím na § 353 ods. 2 Tr. por. na trest odňatia slobody 24 mesiacov s podmienečným odkladom a určením skúšobnej doby 4 roky. Zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti riadiť zvláštne motorové vozidlá na dobu 2 roky. Poškodení Y.. L. A. - Ž. T. , S. A. - Ž. X/, Y.. B. A. - Ž.X. X/ X. M. A. - Ž. X/ boli odkázaní s nárokom na náhradu škody na občiansko-súdne konanie.

13. Z obsahu pripojeného spisu Inšpektorátu práce Trenčín č. spisu 6194/2013 mal súd za preukázané, že vznik pracovného úrazu A. A. bol oznámený Inšpektorátu práce telefonicky dňa 24.9.2013. Udalosť nahlásil žalovaný na Inšpektorát práce v Trenčíne aj listom dňa 30.9.2013. Ohliadka miesta úrazu bola vykonaná inšpektormi práce Y.. B. I. X. Y.. B. Š. dňa 26.9.2013 o 9.00 hod. V Protokole Inšpektorátu práce Trenčín zo dňa 18.3.2014 č. ITN-16-15-2.4/P-J2-14 č. úrazu: 029/13-ITN o vyšetrení príčin

závažného pracovného úrazu, Inšpektorát práce Trenčín uvádza, že miesto úrazu nebolo ponechané v pôvodnom stave, nebola zhotovená a inšpektorátu práce predložená ani žiadna dokumentácia miesta udalosti vyhotovená zamestnávateľom. Zmeny oproti pôvodnému stavu boli vykonané na základe pokynu niektorého z vedúcich zamestnancov zamestnávateľa. Ako dôvod a popis zmeny Inšpektorát práce Trenčín v protokole uviedol, že do príchodu vyšetrujúcich inšpektorov práce boli všetky dopravné prostriedky premiestnené ako možno vidieť z dodatočnej fotodokumentácie zhotovenej inšpektorom práce ako aj zamestnávateľom. Zmenu pracoviska nemožno považovať za opatrenie na zabránenie veľkej hospodárskej škody alebo života, zabezpečenie plynulého chodu prevádzky napriek tomu, že zamestnávateľ nezaznamenal presné polohy relevantných vysokozdvižných vozíkov a plošinového vozidla na prepravu pneumatík typu PV-NPP 2-2.5 T. Zamestnávateľ nevyhotovil žiadnu fotodokumentáciu miesta udalosti v stave, aký bol pri vzniku udalosti, ani fotografickú, ani inú. V dôsledku tohto hrubého porušenia ustanovení právnych predpisov nebolo možné zistiť zodpovedajúco a jednoznačne stav miesta úrazu v čase úrazu.

14. Pod bodom F. Ďalšie dôležité skutočnosti: Inšpektorátu práce Trenčín v Protokole zhora uviedol, že A. A. vykonával práce pre organizáciu na základe písomnej pracovnej zmluvy zo dňa 15.7.2013, podľa pracovnej zmluvy mal vykonávať prácu vodiča VZV. Oboznámenie a overenie vedomostí zamestnancov a predpisov BOZP pri prijatí do zamestnania absolvoval A. A. dňa 28.6.2013. Dňa 16.7.2013 absolvoval tréning a školenie s Témou internej smernice OS-LG-0022 03 Bezpečnostný predpis, zameraný na všeobecné pravidlá BOZP. Podľa výsledku lekárskej prehliadky zo dňa 28.6.2013 bol spôsobilý na výkon konkrétnej činnosti - vodič motorového vozíka VZV, ručná manipulácia s bremenami, nočná práca. V správe o vyšetrení závažného pracovného úrazu zamestnávateľ uvádza, že vyšetrenie udalosti vykonali komisia menovaná zamestnávateľom, IP Trenčín a polícia. Inšpektorát práce poznamenal, že rovnako IP Trenčín, zastúpený Inšpektorom práce Y.. B. I.Š. a ďalšími inšpektormi ako aj polícia vykonali vlastné šetrenia udalosti. Inšpektorát práce preto nemá nijaký podiel na šetrení udalosti zo strany zamestnávateľa a vyhotovil vlastné šetrenie udalosti v súlade s ustanoveniami právnych predpisov pre výkon inšpekcie práce. Preto sa inšpektorát práce ani nestotožňuje so všetkými údajmi v správe zamestnávateľa a namieta svoje neoprávnené uvedenie účasti na šetrení zamestnávateľa, ktoré by mohlo zvádzať k dohadom, že inšpektorát práce prijíma závery zamestnávateľa a podieľal sa na ich tvorbe, čo je v rozpore so skutočnosťou. V protokole sa ďalej uvádza, že B. Ď. je odborne spôsobilý na vedenie motorového vozíka trieda I a II. skupiny A,B,C,D,E,W1 od roku 2012. Vlastní preukaz obsluhy motorového vozíka č. preukazu 568/12, č. oprávnenia WZ-000072-06-06.1 dátum skúšky 11.10.2012. V mieste udalosti ako aj v celej prevádzke sortingu nákladných plášťov nie je vytvorené horizontálne a vertikálne označenie komunikácií. U zamestnávateľa je vypracovaný Dopravný poriadok - skladový v rámci Bezpečnostného predpisu - Organizačná smernica č. OS-LG-0022-03 zo dňa 12.4.2012. Neobsahuje konkrétne značenie komunikácií a pravidlá pohybu motorových vozíkov sú všeobecné. Zamestnávateľ má vypracovaný vnútorný predpis na označovanie úrazov. Závažný pracovný úraz vyšetroval Š. B. X., Y.. H. I., X. - K. X.. Zamestnávateľ nevyplnil bod č. 12 v zázname o úraze - kontrola vykonávaných opatrení. Betónová podlaha bola v mieste a čase úrazu bez nerovností, prekážok a nečistôt. Postihnutý A. A. používal v čase úrazu pracovnú obuv. V deň udalosti mal za úlohu vykonávať svoje bežné činnosti, teda prevoz nákladných plášťov pneumatík pomocou ťahača STILL. Podľa podania informácie fyzickými osobami nebola svedkom úrazu žiadna osoba, okrem B. Ď.. Počas pracovnej smeny dňa 24.9.2013 nebol u postihnutého nikým spozorovaný nepriaznivý zdravotný stav a ani sám postihnutý zamestnávateľovi nič ohľadne svojho zdravotného stavu neoznámil. V súvislosti so vznikom pracovného úrazu neboli zistené nedostatky v osvetlení a viditeľnosti, nepriaznivé vplyvy hluku, otrasov alebo škodlivého ovzdušia na pracovisku alebo na komunikácii. Pomocou záznamu z kamerového systému nie je možné objektívne posúdiť priebeh úrazového deja. Za účelom objektívneho posúdenia mechanizmu vzniku poranení a zdravotného stavu poškodeného bol vypracovaný znalecký posudok MUDr. Andrejom Hajtmanom PhD.. Pod bodom G Zistené nedostatky: protokolu Inšpektorátu práce Trenčín zhora Inšpektorát práce Trenčín uviedol, že v príčinnej súvislosti s udalosťou zo strany postihnutého, zamestnávateľa, inej organizácie alebo iných osôb neboli zistené nedostatky, taktiež zo strany postihnutého, inej organizácie alebo iných osôb neboli zistené iné nedostatky, ktoré nie sú v príčinnej súvislosti s udalosťou, avšak tieto boli zistené zo strany zamestnávateľa a to, že zamestnávateľ stav pracoviska, kde vznikol závažný pracovný úraz, zmenil do príchodu príslušných vyšetrujúcich orgánov, pričom ak sa stav pracoviska zmenil v dôsledku vykonávania opatrení, aby sa zabránilo ďalšiemu možnému ohrozeniu života a zdravia, alebo veľkej hospodárskej škode, zamestnávateľ nevyhotovil fotodokumentáciu o stave pracoviska potrebnú pre vyšetrenie príčin vzniku závažného pracovného úrazu, čo je porušením § 17 ods. 3 Zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane

zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákon v znení neskorších predpisov. Zamestnávateľ ďalej nezistil všetky okolnosti vzniku pracovného úrazu zamestnanca A. A., čo je porušenie § 17 ods. 4 písm. a) Zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákon v znení neskorších predpisov. Porušenie spočíva v tom, že zamestnávateľ nesprávne určil štatistickú značku príčiny úrazu a nezabezpečil, aby bola u postihnutého A. A. pri jeho prvotnom ošetrení v NsP odobratá krv na zistenie alkoholu v krvi. Zamestnávateľ ďalej nezaistil bezpečnostné a zdravotné označenie pri práci na pracovisku, ak sa nebezpečenstvo nedá odstrániť alebo dostatočne znížiť prostriedkami kolektívnej ochrany alebo opatreniami, metódami alebo postupmi používanými pri organizácii práce, čo je porušením § 2 ods. 1 Nariadenia Vlády č. 387/2006 Z. z. o požiadavkách na zaistenie bezpečnostného a zdravotného označenia pri práci v nadväznosti na článok 7.1.1 STN 735105: 95. Porušenie spočíva v tom, že zamestnávateľ viditeľne a prehľadne neoznačil vnútorné komunikácie, napr. farebnými ohraničujúcimi pruhmi, farebne odlíšeným povrchom prípadne horizontálnymi dopravnými značkami. Zamestnanec B. Ď. neobsluhoval pracovný prostriedok (MV) v súlade s poznatkami, ktoré sú súčasťou vedomostí a zručností v rámci získanej odbornej spôsobilosti, čo je porušením § 12 ods. 2 písm. c) bod č. 2 Zákona č. 124/2006 Z z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákon v znení neskorších predpisov. Porušenie spočíva v tom, že vodič motorového vozíka B. Ď. neviedol motorový vozík tak, aby neohrozil bezpečnosť osôb a to tým spôsobom, že pri jazde vpred (preprave nákladných plášťov) mu rozmery bremena bránili vo výhľade a z tohto dôvodu mal vozík riadiť s bremenom vzadu. Porušenie spočíva taktiež v tom, že vodič motorového vozíka B. Ď. neviedol motorový vozík tak, aby neohrozil bezpečnosť osôb a to spôsobom zodpovedajúcim všeobecným pravidlám cestnej premávky. Musí mať dobrý výhľad na komunikáciu, po ktorej jazdí, a venovať pozornosť ostatnej premávke, osobám a dodržiavať bezpečnostné vzdialenosti.

15. K obsahu Protokolu Inšpektorátu práce z 18.3.2014 žalovaný podal vyjadrenie zo dňa 21. marca 2014, na základe čoho Inšpektorát práce vyhotovil Dodatok č. 1 k Protokolu č. ITN-16-15-2.4/ P-J2-14 z 18.3.2014, a to dňa 9.4.2014,v ktorom inšpektor práce zaujal stanovisko k vyjadreniu žalovaného tak, že pokiaľ splnomocnená zástupkyňa žalovaného vo svojom vyjadrení uviedla, že zamestnávateľ o stave pracoviska vyhotovil príslušnú dokumentáciu, a zároveň sa domnieval, že kamerové záznamy budú dostatočným podkladom pre vyšetrenie závažného pracovného úrazu, potom povinnosťou zamestnávateľa je dôsledne vyšetriť vznik a príčinu pracovného úrazu. Pri tomto stav pracoviska nemožno meniť do príchodu príslušných vyšetrujúcich orgánov, okrem vykonania nevyhnutných opatrení na ochranu života a zdravia alebo na zabránenie veľkej hospodárskej škody. Ak sa stav pracoviska mení v dôsledku vykonania opatrení, aby sa zabránilo ďalšiemu možnému ohrozeniu života a zdravia alebo veľkej hospodárskej škode, zamestnávateľ je povinný vyhotoviť dokumentáciu o stave pracoviska potrebnú na vyšetrenie príčin vzniku takejto udalosti. Zamestnávateľ si v prípade pracovného úrazu A. A. nesplnil žiadnu z uvedených povinností. Odvoláva sa na kamerový záznam, ktorý by mal byť dostatočný, v žiadnom prípade nie je podľa neho možné s presnosťou určiť polohy a pohyb pracovníkov a pracovných prostriedkov. V skutočnosti je pohyb postihnutého v čase pracovného úrazu zrejmý len z polohy jeho chodidiel, čo bolo zaznamenané na značnú vzdialenosť a z nepriaznivého uhla. Skutočnosť, že inšpektori práce sa na miesto úrazu dostavili dva dni po jeho vzniku, v žiadnom prípade nebránila zamestnávateľovi zaznamenať miesto úrazu hodnovernejšie, prostredníctvom fotodokumentácie, prípadne len jednoduchého náčrtku a taktiež výpovedí svedkov. Dôvody, prečo zamestnávateľ zadokumentoval vo fotodokumentácii pracovisko s poopravenými polohami pracovných prostriedkov, zamestnávateľ vo svojom stanovisku neuviedol. Splnomocnená zástupkyňa žalovaného vo svojom vyjadrení uviedla skutočnosť, že zamestnávateľ požiadal zdravotných pracovníkov, aby p. A. odobrali krv na zistenie prítomnosti alkoholu v krv, ďalej uviedla, že k uvedenému úkonu nedošlo v dôsledku chyby zdravotníckeho zariadenia a nie chyby zamestnávateľa, nakoľko zamestnávateľ nemá také teoretické znalosti a praktické skúsenosti, aby vedel krv sám odobrať. Inšpektorát práce v tomuto bodu vyjadrenia uviedol, že zamestnávateľ je povinný zistiť príčinu a okolnosti vzniku pracovného úrazu, pričom prípadné zistenie alkoholu v krvi má značný vplyv na príčinu pracovného úrazu. V tomto prípade zamestnávateľ nepreukázal zhodnotenie všetkých okolností pracovného úrazu, vrátane výsledku zisťovania alkoholu v krvi, ktorý však nemal k dispozícii. Z tvrdenia Y.. O. S. ani nie je zrejmé, ktorých zdravotníckych zamestnancov a akým spôsobom požiadali o odber krvi. Taktiež nijak nepoukázala a nepredložila ich prípadné zdôvodnenie prečo uvedený odber nebol urobený keď ich o to požiadali. Y.. O. S. sa domnievala, že priestory zamestnávateľa boli označené dostatočným spôsobom a viditeľne. Zamestnanci boli taktiež preukázateľne poučení o povinnosti dodržiavať interné predpisy určujúce pohyb zamestnancov v priestoroch zamestnávateľa. K tomuto vyjadreniu Inšpektorát práce uviedol, že zamestnávateľ je povinný zabezpečiť, aby pracoviská

a komunikácie neohrozovali bezpečnosť a zdravie zamestnancov, zaisťovať bezpečnostné označenie pri práci na pracovisku a jeho priestoroch a ďalej je povinný presvedčiť sa o prítomnosti takého označenia. Obsluha motorového vozíka B. Ď. sa pohybovala s naloženým materiálom v čeľustiach motorového vozíka po ľavej strane, pričom prichádzajúce vozíky z protismeru sa pohybovali oproti smeru jazdy. Vyššie uvedené jednoznačne vyvracia tvrdenie, že zamestnanci boli v plnej miere informovaní o pohybe v priestoroch zamestnávateľa. V celom priestore sortingu nákladných plášťov nie sú vyznačené komunikácie pre pohyb motorových vozíkov, pre peších a nie je stanovená a vyznačená a maximálna rýchlosť pohybu motorových vozíkov. Domnienka Y.. O. S. o dostatočnom označení a informovaní zamestnancov sa v žiadnom prípade nezakladá na pravdivých informáciách a jednoznačne ju vyvracia videozáznam z miesta udalosti, vyhotovená fotodokumentácia, ako aj výpovede svedkov udalosti.

16. Žalobkyňa 1/ uviedla, že s neb. A. A., svojim manželom žili 35 rokov a viedli vzorný rodinný život. Dňa 9.7.2013 mali výročie 35 rokov od uzatvorenia manželstva. Syn B. mal meniny 29.9. a druhý syn M. 25 rokov. Chceli naraz osláviť tieto sviatky. Boli veselá rodina, radi grilovali, varili guláš. Dna 24.9. išiel manžel ráno normálne do roboty, rozlúčili sa a následne jej volal syn, že manžel mal pracovný úraz. Poprela tvrdenia svedka W., že manžel po tom ako odpadol a prebral sa, chcel pracovať, pretože keď prišla do Považskej Bystrice zaniesť mu kartičku poistenca, bolo im povedané, že má porušené centrum reči a nerozpráva. Dokonca dala súhlas na darovanie orgánov po smrti manžela a bolo jej lekármi povedané, že manžel bol zdravý človek a až 9 orgánov bolo darovaných. Zo strany žalovaného jej neprišiel osobne nikto povedať, že sa stal manželovi pracovný úraz. Až 5.10. jej prišiel sústrastný list. Uviedla, že manžel si chválil prácu u žalovaného, pretože predtým pracoval ako murár v stavebníctve, pracoval aj v nepriaznivom počasí, prácu u žalovaného vykonával v teple. Hovoril, že reflexnú vestu nosí, túto videla ako si ju skladal, tvrdil, že akurát, keď ide na obed, si ju dáva dole. Tvrdil, že prilbu nenosí, ale nenosil ju na pracovisku nikto, pretože keď si dá dolu hlavu, prilba padá. Tvrdila, že remienok na prilbe manžel nemal, tieto remienky sa začali nosiť až po jeho úraze. Po smrti manžela majú rozbitú celú rodinu, býva so synom M., ktorý chodí do práce, von s kamarátmi. Ona je väčšinou po večeroch sama doma. Nemá si s kým posedieť, uvariť si čaj, porozprávať sa. S manželom chodievali na výlety, koncerty, do kúpeľov, teraz nechodí nikde. Po úraze manžela sa jej život výrazne zmenil vo všetkých oblastiach, má úzkosť, zdravotné problémy, pribrala viac ako 30 kg. V čase smrti manžela mala vnučka - dcéra najstaršieho syna S., 5 rokov, na manžela si pamätá, stále sa pýta, kedy príde. Koľkokrát sedí a plače.

17. Žalobca 2/ uviedol, že v roku, keď zomrel otec mali v pláne s priateľkou svadbu, chceli stavať rodinný dom s tým, že im otec bude pomáhať. Svadbu mali nakoniec až po ho vždy povzbudzoval, keď chodil na vysokú školu, keď mal napr. 18 rokov, otec mu upiekol tortu, bol veľmi starostlivý, pomáhal mu, bol obetavý. Teraz má malého syna a otca pozná len podľa fotky.

18. Žalobca 3/ uviedol, že s otcom chodieval často na futbal, rôzne športové podujatia, po jeho smrti sa mu život v tomto smere zmenil. Otec ho učil, aby bol pracovitý, ukazoval mu rôzne činnosti. Teraz býva s mamou, na všetku robotu je sám. Keď už treba niečo vážnejšie spraviť, musia niekoho zavolať a zaplatiť si za to. Pracuje na štyri smeny, tým pádom býva mama často sama doma. Na zmiernenie samoty jej kúpil psíka.

19. Žalobca 4/ uviedol, že mu otec taktiež veľmi chýba. Odmalička ho učil mnohým prácam, mohol mu pomôcť postaviť dom, nemusel sa zadĺžiť. Odmalička s otcom chodievali na ryby, na futbal, na hokej. Jeho smrťou prišiel o najlepšieho kamaráta. Otcovi sa mohol so všetkým posťažovať, nehovoriac o deťoch, keď prídu Vianoce, majú čo robiť, aby ich utíšili. Má dve deti, otca si dobre pamätajú. Dcéra hráva na harmonike, čo jeho otec veľmi podporoval, dcéra mnohokrát zloží harmoniku a plače, keby ju tak videl otec.

20. Svedok B. W. na pojednávaní dňa 7.11.2016 uviedol, že od r.2006 do r. 2013 bol zamestnancom spoločnosti C.S. CARGO, bol zodpovedný za internú logistiku spoločnosti, čo znamená, že manažoval bezpečnosť práce , požiarnu ochranu, bol zodpovedný za manipulačnú techniku, to znamená, že bol zodpovedný za všetko, čo bolo potrebné pre chod spoločnosti v prevádzke Púchov, mimo hlavných logistických činností, čo sú príjem, skladovanie a expedícia hotových výrobkov. Za hlavné logistické činnosti bol zodpovedný p. W.. Riaditeľom spoločnosti v Púchove bol v tom čase p. M. a s týmito pripravoval podklady Inšpektorátu bezpečnosti práce na zaujatie stanoviska. Ich úlohou bolo určiť, akým spôsobom sa má pohybovať po určenej dráhe vláčik, akým spôsobom sa má pohybovať vysokozdvižný

vozík, a koľko pneumatík sa môže na vysokozdvižnom vozíku voziť. Uviedol, že pokiaľ sa pamätá, vodič vláčika mal vykonávať kontrolu štítkov na pneumatikách, ale na inom mieste ako na mieste, kde sa robila nakládka pneumatík. Vodič VZV bol školený tak, že pokiaľ mal naložený vysoký komín pneumatík, mal sa pohybovať smerom dozadu, teda tým smerom kde pred seba videl, hoci pri samotnej nakládke sa musel pohybovať istú chvíľu tak, že nevidel pred seba dostatočne. Mohol vidieť vedľa pneumatík ale nie ponad pneumatiky. Takto bol nastavený systém. Bolo dôležité, aby vodič ťahača sa presvedčil o tom, že pneumatiky uložené na vozíkoch ktoré ťahali, boli zabezpečené obručami, a aby z vozíkov nespadli a to bola ďalšia činnosť okrem kontroly štítkov, ktorú vodič ťahača mal vykonávať. Nevedel presne odpovedať na otázku, kde sa mala vykonávať kontrola štítkov a kontrola obručí. Povinnosťou každého pracovníka, ktorý sa nachádza v sklade, bolo nosiť ochranné pomôcky a to reflexnú vestu a ochrannú prilbu, zároveň aj ďalšie ochranné prostriedky. Všetci zodpovední pracovníci mali za úlohu pri každej návšteve skladu kontrolovať dodržiavanie bezpečnostných predpisov a robiť postihy. Zamestnancov sústavne školili, ukladali im pokuty, rozväzovali s nimi pracovný pomer a to nielen v súvislosti s nedodržiavaním predpisov ohľadom nosenia ochranných prostriedkov, ale aj v súvislosti s pitím alkoholu. V čase, keď pripravovali činnosť skladového hospodárstva, spolupracovali s externým dodávateľom PP UBTS, s.r.o., Považská Bystrica, ktorá sa vyjadrovala k otázkam bezpečnosti. Po konzultáciách s nimi vypracovali bezpečnostný predpis a zároveň presne vyznačili v sklade, po ktorých koridoroch sa bude pohybovať vláčik a po ktorých vysokozdvižné vozíky. Pán W. ešte určil písomne pracovný postup pre jednotlivých pracovníkov tejto činnosti. Uviedol, že pokiaľ by mal A. A. na hlave prilbu, bolo by mu to zachránilo život. Podľa neho porušil pracovnú disciplínu tým, že opustil kabínu vláčika a kontrolovať zabezpečenie pneumatík na vozíkoch vláčika mal až po ukončení nakládky. Uviedol ďalej, že je možné, že vodič vláčika vykonával zároveň s kontrolou obručí aj kontrolu štítkov a tie sa dali kontrolovať len tak, že sa postavil na vláčik lebo štítky na najvyššie uložených pneumatikách by inak nevidel. Kontrolu štítkov však mal vykonávať na inom mieste a nie na mieste, kde došlo k nakládke pneumatík. Bezpečnostný predpis žalovaného určoval, že v sklade musia mať všetci pracovníci bezpečnostnú vestu a prilbu, následne na poznámku žalobcu 2/, že z kamerového záznamu je zrejmé, že tesne pred úrazom stál A. A. na zemi a nie na vozíku, svedok uviedol, že pokiaľ si pamätá, A. A. sa pohyboval po zemi, ale istú dobu nebol na zábere kamery a domnievali sa, že v tom čase stál na vozíku.

21. Svedok B. N. na pojednávaní dňa 13.2.2018 uviedol, že bol pracovníkom žalovaného od roku 2015, v čase úrazu A. A. nebol na mieste samom, kde sa úraz stal, pracoval ako majster a kancelárii mali mimo pracoviska. Pracovnou náplňou A. A. bol prevoz pneumatík . Pracovnou náplňou vodičov, ktorí prevážali pneumatiky, bolo prevážať tieto na megaboxovú rampu , presné pravidlá si nepamätal. Pracovné inštrukcie sa menili každý rok. Pokiaľ mal A. A. v pracovnej náplni kontrolovať, či sa zhoduje systémové množstvo výrobkov na palete alebo v komíne s fyzickým stavom, kontrola skladových miest, viesť si prevádzkový denník, pokiaľ mal tieto činnosti v pracovnej náplni, tak si plnil svoje pracovné povinnosti. Nevedel sa vyjadriť k tomu, či A. A. zastavil na mieste na tom určenom, pretože na miesto prišiel až po úraze. K obnovovaniu značenia na podlahe haly, kde sa premiestňovali vozíky, svedok uviedol, že sa obnovovalo v časovom intervale, ktorý bol na to určený, ale v čase keď sa A. A. úraz stal, či tam značenie bolo, k tomu sa vyjadriť nevedel.

22. Svedok B. R. na pojednávaní dňa 13.2.2018 uviedol, že v čase úrazu A. A. pracoval ako poverený príslušník skráteného vyšetrovania ORPZ v Púchove a bol vyslaný do priestoru, kde sa úraz stal za účelom vykonania ohliadky. Uviedol, že keď prišiel na miesto samé, už bolo miesto, kde sa úraz stal, upratané, dokonca tam nebola ani krvná stopa, o tejto sa dozvedel až z fotodokumentácie predloženej pánom W.. Na mieste sa nenachádzal ani vozík, ktorým malo dôjsť k úrazu. Samotný úraz boli polícii nahlásený tri hodiny po tom ako sa stal. Ohliadka miesta činu sa robila na mieste, kde bolo všetko porušené takže v podstate sa ani nevykonala. Potvrdil, že pracovisko v čase ohliadky nebolo zabezpečený čiarami vyznačujúcimi, kadiaľ sa majú vozíky pohybovať. Keď však prišiel na ohliadku s Y.. I., ktorý vypracoval znalecký posudok, už na podlahách boli nakreslené čiary, podľa ktorých sa orientovali vodiči. Mal možnosť vidieť VZV, ktorý spôsobil úraz, vozík tam v momente, keď tam prišli, už nebol, po úraze bol daný do výrobného procesu. Následne bol svedkovi pristavený na nahliadnutie a pánom W. mu boli predložené fotografie, ktoré mali zachytávať vozík po úraze. V čase keď bol na ohliadke na mieste samom, vozíky po hale nejazdili.

23. Svedok Q.. Y.. M. I.Ú. M.. na pojednávaní dňa 5.9.2016 uviedol, že v prípravnom konaní vedenom na odbore kriminálnej polície ORPZ v Považskej Bystrici vo veci obvineného B. Ď. vypracoval znalecký posudok č. 14/2014, ktorého záverov sa pridržiaval. Uviedol že v prípade, že by mal A. A. na sebe

reflexnú vestu, zvýšila by sa tým jeho viditeľnosť, čo by malo význam v tme a podobne. V danom prípade viditeľnosť v hale bola dobrá a to, že došlo k zrážke, zapríčinila skutočnosť, že vodič vozíka nevidel cez pneumatiky pred vozík. Prilby, ktoré nosili pracovníci právneho predchodcu žalovaného, slúžili najmä na to, aby zabránili spôsobeniu zranenia pracovníka predmetmi padajúcimi zhora. Aký vplyv by mala skutočnosť, že poškodený mal na hlave takúto prilbu pri páde, vysvetliť nevedel, uviedol, že mohlo by to čiastočne pád stlmiť, ale naopak, posunutá prilba na hlave by nemusela poskytnúť poškodenému ochranu. Uviedol, že B. Ď. viezol pneumatiky, ktorých výška bola cca 2 metre. V čase, keď vykonal ohliadku na mieste samom, kde došlo k úrazu, neboli vyhotovené koridory, ktoré mali ukazovať cestu pre VZV a chodcov. Pokiaľ sa zaoberal činnosťou poškodeného, nezistil žiadnu činnosť, ktorá by bola v rozpore s jeho pracovnými úlohami, pretože mal za úlohu kontrolovať štítky na pneumatikách alebo kontrolovať zovretie obručí pneumatík. Pri tejto kontrole sa nemohol dívať, či zozadu neprichádza VZV. V prípade, že by bol vyznačený koridor pre chodcov a pre vozíky, mohlo dôjsť k zabráneniu vzniku potenciálnej kolíznej situácie aj v prípade, že by vodič VZV nevidel pred seba preto, lebo každý z účastníkov prevádzky v hale by mal vyznačený vlastný koridor. Domnieval sa, že pokiaľ vodič VZV videl stáť vláčik, neviedol VZV po správnej trase preto, lebo aj keby tam poškodený nestál, mohlo dôjsť k stretu vláčika a VZV, resp. k takémuto stretu aj v konkrétnom prípade došlo.

24. Svedok Y.. B. I. na pojednávaní dňa 5.9.2016 uviedol, že pracoval ako inšpektor práce na Inšpektoráte práce v Trenčíne a vypracoval 18.3.2014 Protokol o vyšetrení príčin závažného pracovného úrazu v objekte žalovaného. Uviedol, že pokiaľ vodič VZV jazdil dopredu bez toho, aby cez naložené pneumatiky videl, jedná sa o porušenie bezpečnosti práce preto, lebo musí jazdiť tak, aby videl cestu, po ktorej jazdí. Pokiaľ zamestnanec nepoužíva pridelené ochranné pracovné pomôcky, dopúšťa sa porušenia pracovnej disciplíny. Povinnosťou zamestnávateľa bolo kontrolovať, či pracovník pracovné ochranné pomôcky používa. Domnieval sa ,že v danom prípade by ochranné pracovné prostriedky následku nezabránili v prípade stretu s vozíkom.

25. Svedok B. W. na pojednávaní dňa 10.5.2018 uviedol, že v spoločnosti C. S. CARGO pracoval počas celej doby pôsobenia spoločnosti, teda asi 6 rokov. Pôsobil na pozícii manažéra expedície a príjmu a to aj v čase, keď sa stal A. A.Č. úraz. V deň ako sa úraz stal, mu telefonoval M. T. - vedúci prevádzky nákladných plášťov, tam kde pán A. pracoval. Uviedol, že nebol priamo na mieste úrazu. Informoval riaditeľa spoločnosti o tom, že takýto úraz sa stal, pán T. mu povedal, že sa nejedná o úraz vážny, že bola volaná sanitka. Následne sa vybral na miesto úrazu, už tam nebol ani pán A., ani sanitka. Bolo mu povedané od pána T., že pána A. našli odpadnutého na zemi, že sa ešte prebral. Volali sanitku, do ktorej nechcel pán A. nastúpiť, s tým, že ide ďalej pracovať, že mu nič nie je. Svedok odfotil celú situáciu aká bola, asi 3 - 5 zábermi, činnosť ďalej pokračovala. Keď sa dotazovali u riaditeľa, kde je pán A., volali do NsP v Považskej Bystrici, kde im bolo oznámené, že sa jedná o vážnejší úraz, že pán A. má pravdepodobne krvácanie do mozgu. Následne odišiel na políciu informovať, že sa jedná o ťažký úraz. Oznámili to firme, ktorá zabezpečovala spoločnosti C.S. CARGO bezpečnosť pri práci, spustilo sa celé vyšetrovanie prípadu, ako sa udial. Uviedol, že keď zabezpečovali celý priestor po úraze, prilbu pána A. a reflexnú vestu, našli v kabíne ťahaču ťažnej súpravy. Na otázku právnej zástupkyne žalovaného , či pán A. mohol stáť, v čase úrazu, tam kde stál, svedok uviedol, že v pracovnom postupe mali zamestnanci , konkrétne pán A. stanovené, že počas výkonu práce, sa mali zdržiavať vo vozíku alebo pri vozíku, nemali vstupovať do dráhy vozíkov, ktoré navážali plášte. Celý systém bol skonštruovaný tak, že keď bol naložený komín plášťov, automaticky sa zamkol, aby bol zabezpečený proti pohybu systém manipulácie s pneumatikami, tak ako bol v tomto prípade, je používaný bežne vo svete. Nosenie osobných ochranných pomôcok bolo v základných bezpečnostných predpisoch, prilbu a vestu zamestnanci fasovali pri nástupe do práce, boli každý rok preškoľovaní, jednak z oblasti bezpečnosti práce a jednak ako vodiči vysokozdvižných vozíkov. Riadiaci pracovníci dohliadali na to, či zamestnanci mali ochranné prvky, buď represívne alebo výchovne, napomínali zamestnancov. Na dokumentoch, ktoré boli v elektronickej podobe určené pre riadiacich a vedúcich pracovníkov, v prípade viacnásobného porušenia bezpečnostných predpisov zamestnanci dostávali finančné postihy. Taktiež chodila pravidelne na kontroly externá firma, ktorá kontrolovala prítomnosť alkoholu, či majú zamestnanci bezpečnostné prvky a taktiež firma Continental robila raz ročne pracovné audity ohľadom bezpečnosti pri práci. Veľmi často sa robili námatkové kontroly. Tým, že jednalo o exponované pracovisko nákladných vozíkov, boli zavedené reflexné prvky a vesty, po sklade boli chodníky pre peších, aby sa zabránilo kríženiu styku vozíkov a ľudí, v konečnom dôsledku na každú činnosť boli vypracované pracovné postupy, ktoré hovoria o bezpečnosti, čo majú ľudia robiť. Primárne za dodržiavanie bezpečnosti bol zodpovedný majster, ktorý sa zdržiaval na pracovisku a hlavne vedúci pracoviska, ktorým bol pán M. T.. Šetrenie úrazu pána A. robili

externí pracovníci žalovaného, Inšpektorát bezpečnosti práce v Trenčíne. Na kamerovom zázname nebolo vidno, čo sa udialo a podľa predpokladov p. A. vystúpil na vláčik, aby bol vyššie a pozrel si štítok a závery šetrenia bol také, že buď sa mu šmyklo alebo mu prišlo nevoľno, alebo vodič VZV buchol do posledného vozíka. Na kamerovom zázname nebolo vidno ako sa úraz stal. Pokiaľ však pán A. bol na vozíku, tak tam nemal rozhodne čo robiť. Tvrdil, že v sklade kde pracoval pán A., čiary, po ktorých sa mal pohybovať vozík, na zemi zakreslené boli. Po nahliadnutí do karty pracovného miesta A. A. svedok uviedol, že táto bola určená pre VZV prioritne, je možné, že bola kumulované aj pre prácu pána A. na ťahači. Pokiaľ by mu aj jeho pracovná náplň prikazovala vykonávať kontrolu, takže stále je v karte uvedené, že má vykonávať kontrolu na palete a komíne, pričom s paletami nemal manipulovať a nemanipuloval, a pokiaľ by to mal robiť on, nie je špecifikované, kde to mal robiť, či na vstupe alebo výstupe.

26. Z odborného vyjadrenia MUDr. Andreja Hajtmana, ktorému súd uložil zodpovedať otázky, či pri tom druhu zranenia, ktoré utrpel dňa 24.9.2013 v rámci pracovného úrazu A. A., bola zohrala úlohu ochranná prilba, ktorú v zmysle Regulatívu pre prideľovanie osobných ochranných pomôcok v rámci spoločnosti C.S. CARGO Slovakia, a.s. mal pridelenú i pracovník A. bez uchopovacieho remienka o bradu. Prilba bola modrej farby, tak ako je na farebnom obrázku, ktorý predložili žalobcovia (podľa vyjadrení žalobcov prilba nebola vybavená uchopovacím remienkom o bradu, remienky žalovaný dokupoval až po úraze A. A.). Ide o typ ochrannej prilby pod bodom 17 Regulatív pre prideľovanie OOPP v spoločnosti C.S. CARGO Slovakia, a.s., bližšie fotografie zhotovili žalobcovia z prilby, ktorú „ fasovali“ ostatní pracovníci na predmetnom pracovisku, MUDr. Andrej Hajtman uviedol, že preštudoval dodaný spisový materiál Okresného súdu Považská Bystrica ako aj poskytnutú fotodokumentáciu ochrannej prilby. V prípade použitia predmetnej ochrannej prilby na hlave, konkrétne jej naloženie na vlasatú časť hlavy, by prilba tvorila ochrannú bariéru, ktorá by dokázala zmierniť pôsobenie vonkajšieho mechanického násilia menšej, prípadne aj strednej intenzity. Uvedený ochranný účinok prilby by bol možný len v prípade fixného upevnenia predmetnej prilby na hlave osoby, ktorá by bola vystavená jednorazovému (solitárnemu) pôsobeniu tupého násilia menšej, prípadne aj strednej intenzity. Vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade sa však zraňujúci dej u pošk. A. A. skladal z dvoch po sebe nasledujúcich fázach, a to v prvej fáze náraz vozíka s naloženými pneumatikami do tela menovaného a v druhej fáze jeho následný akcelerovaný pád na podložku s následkom predmetného závažného úrazu hlavy. Počas prvej fázy úrazového deja došlo u menovaného k prudkému nárazu vysokozdvižného vozíka s naloženými pneumatikami do jeho tela, pričom pri tomto náraze bol menovaný prudko odrazený od zraňujúceho predmetu smerom k podložke. V tejto fáze zraňujúceho deja by došlo počas prudkého odhodenia a povalenia tela poškodeného A. A. nepochybne k uvoľneniu a odmršteniu ochrannej prilby z jeho hlavy, nakoľko táto by nebola pevne upevnená na hlave napr. bradovým ramienkom. Pri nasledujúcej fáze akcelerovaného - zrýchleného pádu na podložku by sa už ochranná prilba nenachádzala na jeho hlave a došlo by ku vzniku rovnako závažných poranení hlavy.

27. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

28. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

29. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

30. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

31. Podľa § 195 ods. 1 Zákonníka práce, ak u zamestnanca došlo pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním k poškodeniu zdravia alebo k jeho smrti úrazom (pracovný úraz), zodpovedá za škodu tým vzniknutú zamestnávateľ, u ktorého bol zamestnanec v čase pracovného úrazu v pracovnom pomere.

32. Podľa § 196 ods. 2 písm. a/ Zákonníka práce, zamestnávateľ sa zbaví zodpovednosti sčasti, ak preukáže, že postihnutý zamestnanec porušil svojím zavinením právne predpisy alebo ostatné predpisy, alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, hoci s nimi bol riadne a preukázateľne oboznámený, a že toto porušenie bolo jednou z príčin škody.

33. Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov nie je tým dotknutá.

34. Po zhodnotení všetkých skutočností a dôkazov súd dospel jednoznačne k záveru, že žaloba je dôvodná len sčasti. Medzi žalobcami a žalovaným neboli sporné skutočnosti týkajúce sa smrti manžela žalobkyne l/ a otca žalobcov 2/ - 4/ a skutočnosti týkajúce sa toho, aké plnenia boli žalobkyni l/ poskytnuté v súvislosti so smrteľným pracovným úrazom jej manžela. Je nepochybné, že smrť tak blízkej osoby akým bol manžel žalobkyne l/ a otec žalobcov 2/ - 4/ a to v produktívnom veku a pri usporiadaných rodinných pomeroch a k tomu zodpovedajúcom očakávaní ďalšieho šťastného spoločného života , vyvolal u žalobkyne l/ a žalobcov 2/ - 4/ ľudsky prirodzene psychickú bolesť a životné nešťastie, ktoré objektívne nemožno opísať zodpovedajúcimi slovami výsluchu žalobkyne l/ alebo jej synov - žalobcov 2/ - 4/. Rovnako neobjektívny by bol opis tohto vnútorného psychického stavu, akýmikoľvek slovami v zistenom skutkovom stave. Na druhej strane je zrejmé, že právna zodpovednosť žalovaného za smrť manžela žalobkyne l/ a otca žalobcov 2/ - 4/ sa odvíja len od tej skutočnosti, že A. A. bol zamestnancom žalovaného a zomrel pri pracovnom úraze na jeho pracovisku.

35. Súd je toho názoru, že žalovaný zodpovedá za smrteľný pracovný úraz manžela žalobkyne l/ a otca žalobcov 2/ - 4/ ako zamestnávateľ podľa ustanovenia § 195 ods. 1 Zákonníka práce, ktorá zodpovednosť je objektívneho charakteru bez ohľadu na zavinenie. Prípadné zistenie trestnoprávnej zodpovednosti zamestnanca žalovaného B. Ď. nemení nič na závere, že žalovaný zodpovedá za smrteľný pracovný úraz A. A. podľa ust. § 195 ods. 1 Zákonníka práce. Ustanovenie § 195 ods.1 Zákonníka práce je vzhľadom na zistené skutočnosti, že A. A. zomrel pri pracovnom úraze vo vzťahu k § 420 a 420a Občianskeho zákonníka osobitným ustanovením , ktoré má prednosť pred všeobecnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

36. Občiansky zákonník v súčasnej dobe žiadnym explicitným spôsobom neupravuje to, aký nárok a voči komu majú pozostalí, v danom prípade manželka a deti, za psychickú bolesť a ujmu na kvalite života spôsobenú protiprávnou smrťou manžela a otca. Nároky pozostalých príbuzných sa v judikatúre zásadne opierajú o všeobecné ustanovenie § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka , ktorého výklad vo viacerých súdnych rozhodnutiach vychádza z toho, že peniazmi možno čiastočne odškodniť pozostalých za nemajetkovú ujmu spočívajúcu v psychickej bolesti zo straty príbuznej osoby. V zmysle uvedeného výkladu sú pozostalým osobám priznávané rôzne peňažné čiastky proti osobám, ktoré sú za smrť zodpovedné podľa všeobecných ustanovení o náhrade škody. Zavinená smrť blízkej osoby môže vzhľadom k vzájomným úzkym a pevným sociálnym, morálnym, citovým a kultúrnym väzbám predstavovať natoľko vážnu nemateriálnu ujmu pre rozvíjanie a naplňovanie osobnosti postihnutej fyzickej osoby, že môže byť kvalifikovaná ako ujma znižujúca jeho dôstojnosť či vážnosť spoločnosti. Ustanovenie § 13 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka však nevymedzuje hranicu (či už minimálne alebo maximálne) pre určenie takejto výšky, hovorí len, že výšku náhrady určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu práva.

37. Uplatnenie nároku podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka je možné i popri nárokoch z titulu smrteľného pracovného úrazu, ktoré sú špeciálnymi nárokmi vo vzťahu k všeobecným nárokom vzniknutým v režime ochrany osobnosti. Jednorazové odškodnenia pozostalých v dôsledku smrteľného pracovného úrazu je riešené v ustanovení § 94 Zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, avšak táto úprava je natoľko paušálna, (podľa ods. 2 je suma jednorazového odškodnenia manželky 730 - násobok denného vymeriavacieho základu, najviac 46485,40 Eur), že by súd mal vždy posudzovať, či ju možno považovať za vyčerpávajúce riešenie toho ktorého prípadu. Znamená to, že pokiaľ nároky za nemateriálnu ujmu dané týmto zákonným ustanovením nebudú dostatočnou satisfakciou za smrteľný úraz, nie je vylúčené, aby sa dotknuté osoby domáhali aj ďalšieho zadosťučinenia podľa zákonných ustanovení na ochranu osobnosti avšak pre takéto ďalšie odškodnenie je potrebné

preukázať mimoriadne závažnú ujmu pri mimoriadnych okolnostiach, za ktorých k neoprávnenému zásahu došlo.

38. V danom prípade žalobkyni l/ bolo poskytnuté jednorazové odškodnenie v zmysle Zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení a to rozhodnutím Sociálnej poisťovne, Ústredie Bratislava zo dňa 7.3.2016, vo výške 16. 385,10 Eur. Žalovaným ako zodpovedným subjektom nad rámec zákona žiadne plnenie poskytnuté nebolo.

39. V konaní nebolo sporné, že v dôsledku pracovného úrazu manžela žalobkyne l/ došlo u žalobkyne l/ k nemajetkovej ujme v právnom slova zmysle. Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd je toho názoru, že v prípade smrteľného pracovného úrazu manžela žalobkyne l/, vzhľadom na závažnosť ujmy a vzhľadom na okolnosti, za ktorých k pracovnému úrazu došlo (protiprávnym konaním iného zamestnanca), poskytnuté jednorazové odškodnenie v zmysle Zákona 461 ods. 1 Z. z. o sociálnom poistení nie je pre žalobkyňu l/ dostatočnou satisfakciou za vzniknutú ujmu a preto sa žalobkyňa l/ dôvodne domáha svojho nároku v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti, ktoré jej možno priznať.

40. Žalobcovia opierali uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy o tvrdenie, že v dôsledku smrti manžela žalobkyne l/ a otca žalobcov 2/ - 4/ došlo k zásahu do súkromného, rodinného a spoločenského života, narušeniu práva na rodinný a súkromný život, finančnú stránku a žalobcom bolo spôsobenú také obmedzenie, ktoré im bráni napĺňať citové potreby, plnohodnotný rodinný život, všetci utreli šok, smútok.

41. Súd vychádzajúc zo skutkového stavu ustáleného v priebehu konania vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že konanie žalovaného, ktorého zamestnanec spôsobil usmrtenie manžela a otca žalobcov, v danom prípade predstavuje neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcov, konkrétne do ich súkromia a rodinného života. V nadväznosti na to, čo vyplynulo z vykonaných dôkazov, možno konštatovať, že v prípade žalobcov existovali medzi nimi a zomrelým manželom silné citové väzby. V prípade žalobkyne l/ možno hovoriť o mimoriadne závažnej ujme, nakoľko s manželom mala vytvorené výrazné citové a iné väzby. Ich vzťah bol harmonický a nepochybne medzi nimi existovalo silné citové puto . V manželstve nemali žiadne rozpory a problémy, vychovali tri deti - synov - žalobcov 2/ - 4/, ktorí si zakladali svoje rodiny a obaja sa spoločne s manželom tešili na novú etapu života. Nemožno opomenúť ani fakt, že A. A. netrpel žiadnymi vážnymi zdravotnými problémami a u žalovaného pracoval veľmi krátku dobu od 15.7.2013 do 26.9.2013.

42. Rovnaké okolnosti ustálené vykonaným dokazovaním preukázali celkom zrejmý blízky vzťah medzi žalobcami 2/ - 4/ a ich zosnulým otcom. Okrem silného citového puta a absencie nezhôd medzi nimi možno poukázať na to, že k strate otca v prípade žalobcov došlo vo veku, kedy si zakladali rodiny, potrebovali pomoc nielen finančnú ale aj morálnu a praktickú, ktorá by im určite, nebyť náhlej smrti otca bola aj poskytnutá. Pre úplnosť súd poukazuje nato, že z vykonaných dôkazov nevyšli v priebehu konania najavo žiadne skutočnosti, ktoré by existenciu popísaného blízkeho vzťahu žalobcov zo zomrelým čo i len časti spochybňovali pričom v tomto smere neprezentoval žiadne námietky ani žalovaný. Pre existenciu úzkych citových a ďalších väzieb medzi žalobcami a ich manželom a otcom, ktoré existovali pred jeho úmrtím možno konštatovať, že v prípade žalobcov došlo v dôsledku konania žalovaného k okamžitému násilnému pretrhnutiu týchto úzkych väzieb žalobcov k zomrelému manželovi a otcovi.

43. Súčasťou osobnostných práv ktorých ochrana je v právnom poriadku zabezpečená prostredníctvom ustanovení § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, je aj právo na súkromie, ktoré v sebe zahŕňa aj právo vytvoriť si a udržiavať vzťahy s inými predovšetkým v oblasti citovej, aby tak daná osoba mohla rozvíjať a napĺňať vlastnú osobnosť aj v tejto oblasti. Protiprávne narušenie týchto vzťahov inou osobou potom predstavuje neoprávnený zásah do práva na súkromný a rodinný život dotknutej fyzickej osoby. Pre konanie žalovaného, v súvislosti s ktorým bol zamestnanec žalovaného B. Ď. právoplatne odsúdený v trestnom konaní, ktorým došlo k násilnému pretrhnutiu väzieb žalobcov so zomrelým, predstavuje neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcov a v danej veci boli splnené predpoklady pre priznanie ochrany osobnostných práv žalobcov v zmysle ust. § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V danom prípade treba konštatovať, že v prípade ak ide o zásah do súkromia usmrtením blízkej osoby spravidla sú predpoklady pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy naplnené. Ťažko si totiž predstaviť, že by v prípade natoľko závažného zásahu mohlo vzniknutú ujmu dostatočne zmierniť priznanie iného zadosťučinenia, napr. vo forme ospravedlnenia. Ospravedlnenie žalovaného v danom prípade nie je

takým zadosťučinením, ktoré by bolo dostatočné natoľko, aby ďalšie nároky žalobcom nevznikli. Preto, keďže v prejednávanej veci ide o zásah v podobe usmrtenia blízkych (v danom prípade najbližších) osôb, boli aj v prípade žalobcov splnené všetky predpoklady pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, pričom osobitne v prípade žalobkyne l/ v súvislosti s poskytnutím plnením sociálnej poisťovne súd jednoznačne konštatuje, že ako manželka A. A., s ktorým žila v jednej domácnosti, utrpela za daného skutkového stavu mimoriadne závažnú ujmu, ktorá odôvodňuje jej nárok pre prihnane náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

44. Čo sa týka výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Tieto kritériá vytvárajú základný rámec, v ktorom sa súd môže (a zároveň musí) pri úvahe o výške náhrady riadiť.

45. V prejednávanej veci súd pri úvahe o výške náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch z hľadiska závažnosti vzniknutej ujmy zohľadnil predovšetkým to, že žalobcovia stratili svoju najbližšiu osobu, s ktorou tvorili harmonickú rodinu, vzájomne si pomáhali, delili sa tak spoločne o pozitívne i negatívne stránky ich každodenného života a v dôsledku úmrtia A. A. došlo k celkom nezvratnému ukončeniu tohto spolužitia a k definitívnej strate možnosti žalobcom zdieľať spoločný čas, deliť sa s ním o všetky bežné i menej bežné životné problémy i radosti. Pri úvahe o výške náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch z hľadiska okolnosti zásahu súd zohľadnil, že k zásahu došlo zo strany žalovaného prostredníctvom zamestnanca, ktorý sa pri zásahu dopustil spáchania trestného činu, hoci len z nedbanlivosti. V tomto smere súd tiež zohľadnil skutočnosť, že žalovaný síce nezanedbával svoje povinnosti v oblasti školení bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci ako vyplynulo z výpovedí svedkov B. W. X. B. W., pričom takéhoto školenia sa zúčastnil dňa 28.6.2013 pri nástupe do zamestnania aj neb. A. A., ktorý absolvoval dňa 16.7.2013 aj tréning aj školenie s témou internej smernice OS - LG-0022-03 Bezpečnostný predpis zameraný na všeobecné pravidlá BOZP. V prípade žalovaného však došlo na pracovisku, kde vznikol závažný pracovný úraz, k viacerým pochybeniam, ktoré konštatoval Inšpektorát práce Trenčín v Protokole o vyšetrení príčin závažného pracovného úrazu A. A. zo dňa 18.3.2014, č. ITN-16-15-2.4/ P-J2-14. Z uvedeného protokolu je zrejmé, že žalovaný nezaistil bezpečnostné a zdravotné označenie pri práci na pracovisku a teda viditeľne a prehľadne neoznačil vnútorné komunikácie, napr. farebnými ohraničujúcimi pruhmi, farebne rozlíšeným povrchom prípadne horizontálnymi dopravnými značkami. Z Protokolu Inšpektorátu práce Trenčín a jeho Dodatku č. 1 zo dňa 9.4.2014 č. ITN-16-15-2.4/P-J2-14 jednoznačne vyplýva, že v celom priestore sortingu nákladných plášťov kde pracoval aj neb. A. A., neboli vyznačené komunikácie pre pohyb motorových vozíkov pre peších a nie je stanovená a vyznačená ani maximálna rýchlosť motorových vozíkov. Skutočnosť, že na komunikáciách neboli vyznačené čiary pre pohyb motorových vozíkov a pre peších, vyplýva aj z výpovede svedkov Q.. Y.. I. X. B. R. ako aj z videozáznamu, ktorý bol v konaní oboznámený a predložený žalobcami. Akékoľvek tvrdenia žalovaného, že priestory zamestnávateľa boli označené dostatočným spôsobom a komunikácie pre pohyb motorových vozíkov a peších boli vyznačené sú spochybnené predovšetkým výsledkami šetrenia pracovného úrazu A. A., uvedenými v Protokole o vyšetrení príčin závažného pracovného úrazu A. A. a jeho Dodatku č. I , kde inšpektorát práce jednoznačne konštatoval, že stav pracoviska, kde vznikol závažný úraz, zamestnávateľ do príchodu príslušných vyšetrujúcich orgánov zmenil a nevyhotovil o stave pracoviska potrebnú, na vyšetrenie príčin vzniku závažného pracovného úrazu, dokumentáciu. Uvedeným konaním žalovaný spôsobil, že akéhokoľvek jeho následné tvrdenia o stave pracoviska, kde sa pracovný úraz A. A. stal, sú spochybniteľné a spochybnené, pretože nezodpovedajú stavu, aký bol zistený bezprostredne po vzniku pracovného úrazu.

46. Pokiaľ sa týka tvrdení žalovaného, že A. A. v čase vzniku úrazu stál na inom mieste ako sa mala vykonávať kontrola štítkov, v tejto súvislosti súd poukazuje na to, že podľa karty pracovného zamestnanca A. A., popisom hlavnej činnosti jeho práce bol okrem iného aj vykonávať kontrolu, či sa zhoduje systémové množstvo výrobkov na palete alebo komíne s fyzickým stavom, čo znamená aj kontrolu štítkov. Žalovaný však žiadnym dôkazom nepreukázal, že A. A. vykonával prácu, ktorá by bola v rozpore s jeho pracovnou náplňou a miesto, kde v čase úrazu stál, nebolo miestom, ktoré slúžilo pre výkon jeho práce v súlade s jeho pracovnou náplňou.

47. Z vykonaného dokazovania, a to z evidenčnej karty pre poskytnutie OOPP vyplýva, že neb. A. A. boli poskytnuté pri nástupe do zamestnania ochranné pracovné pomôcky dňa 15.7.2013, okrem iného aj prilba a reflexná vesta. Ich prevzatie A. A. potvrdil svojim podpisom na evidenčnej karte pre poskytnutie

OOPP, na ktorej však nie je uvedené, o aký typ prilby sa jedná. Žalovaný tvrdil, že A. A. bola pridelená ochranná prilba s upínacími pásmi o bradu značky LASOGARD, podľa Regulatív pre prideľovanie OOPP spoločnosti C.S. CARGO Slovakia, a.s. (bod 17.). Žalobcovia však predložili farebné fotografie ochrannej prilby, ktorá mala byť A. A. skutočne pridelená, ide pritom o ochrannú prilbu značky VENITEX, modrej farby bez upínacieho remienka. V tejto súvislosti je súd toho názoru, že tvrdenia žalovaného o tom, že neb. A. A. bola pridelená prilba značky LASOGARD s upínacími remienkami nie sú preukázané, pretože príslušnému Regulatívu, za situácie, že A. A. nepodpísal prevzatie konkrétneho typu prilby, nemusí zodpovedať skutočnosť, aká prilba bola reálne A. A. pridelená, predovšetkým, či mala upínací remienok alebo nie, je však dôvodné predpokladať, že to bol ten typ prilby, ktorého fotografie žalobcovia súdu predložili a predmetnú prilbu predložili súd k nahliadnutiu na pojednávaní.

48. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že A. A. čase úrazu nemal na hlave ochrannú prilbu a nepoužil ochrannú vestu. Uvedeným konaním sa síce A. A. mohol dopustiť porušenia pracovnej disciplíny, resp. porušenia právnych predpisov, prípadne pokynov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci avšak toto porušenie nebolo jednou z príčin škody a preto z tohto dôvodu sa žalovaný nemôže zbaviť ani sčasti zodpovednosti podľa § 196 ods. 2 písm. a) Zákonníka práce. Inšpektorát práce v Protokole a Doplnku č. 1, skonštatoval, že zo strany zamestnanca neboli zistené žiadne nedostatky, ktoré sú v príčinnej súvislosti s predmetnou udalosťou, rovnako výsluchom svedkov Q.. Y.. I., ktorý uviedol, že nezistil žiadnu činnosť, ktorá by bola v rozpore s pracovnými úlohami A. A.Č. a hlavne zo záveru odborného vyjadrenia MUDr. Hajtmana, jednoznačne vyplýva, že skutočnosť, že A. A. nemal ochrannú prilbu a ochrannú vestu nie je príčinou vzniku škody. Škoda bola menovanému jednoznačne spôsobená protiprávnym konaním zamestnanca žalovaného B. Ď., ktorý riadil vysokozdvižný vozík napriek tomu, že prevážané bremeno mu bránilo vo výhľade na komunikáciu. Sám svedok W., ktorý manažoval bezpečnosť práce u žalovaného uviedol, že vodič VZV bol školený tak, že pokiaľ mal naložený vysoký komín pneumatík, mal sa pohybovať smerom dozadu, teda tým smerom kde pred seba videl, hoci pri samotnej nakládke sa musel pohybovať istú chvíľu tak, že nevidel pred seba dostatočne. Mohol vidieť vedľa pneumatík ale nie ponad pneumatiky. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že by aj pokiaľ by A. A. ochrannú vestu mal, vodič VZV pre vysoký komín pneumatík ho nemohol vidieť a k jeho zraneniu by došlo aj pri použití ochrannej vesty.

49. Súd pri úvahe o výške náhrady nemohol opomenúť ani aj skutočnosť, že za určitú satisfakciu (hoci jej význam možno za daných okolností označiť ako marginálny) možno považovať už samotné rozhodnutie súdu v trestnom konaní, ktorým súd právoplatne odsúdil zamestnanca žalovaného za spáchanie daného skutku.

50. Súd potom, vychádzajúc zo všetkých vyššie uvedených kritérií a skutkových okolností danej veci na strane žalobcov dospel k záveru, že náhradou, ktorá je spôsobilá na rozdiel od prípadného nepeňažného zadosťučinenia aspoň sčasti zmierniť následky neoprávneného zásahu do práv na ochranu osobnosti je v prípade žalobkyne l/ suma 20.000 Eur, u žalobcu 2/ suma 12.000 Eur, u žalobcu 3/ suma 12.000 Eur a u žalobcu 4/ suma 12.000 Eur. Preto súd žalovaného zaviazal na zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy v uvedenej výške a vo zvyšku žalobu zamietol.

51. Žalobkyňa 1/ v priebehu konania zobrala žalobu v časti o zaplatenie 1.684,86 Eur späť a v tejto časti žiadala konanie zastaviť z dôvodu, že v priebehu konania jej Sociálna poisťovňa preplatila náklady spojené s pohrebom vo výške 1.684,86 Eur. Žalovaný so späťvzatím žaloby v časti o zastavenie 1.684,86 Eur.

52. Vzhľadom na dispozitívny úkon žalobkyne l/ súd konanie v časti o zaplatenie 1.684,86 Eur za použitia § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 C. s. p. zastavil.

53. Okrem časti žaloby o náhradu nemajetkovej ujmy súd žalobu zamietol aj v časti o zaplatenie 1.339,51 Eur, ktorého sa žalobkyňa l/ domáhala titulom náhrady nákladov za pomník vo výške 663,88 Eur, kar vo výške 135,89 Eur, a oblečenie nebohého a členov rodiny vo výške 503 Eur.

54. Podľa § 101 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, ak poškodený zomrel v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania, má ten, kto uhradil náklady spojené s pohrebom, nárok na ich náhradu.

55. Podľa § 101 ods. 2 písm. a) - e) Zákona č. 461/2003 Z. o sociálnom poistení, za náklady spojené s pohrebom sa podľa tohto zákona považujú najmä a) náklady účtované pohrebnou službou, ktorá poskytla služby spojené so zabezpečením pohrebu, b) náklady za spopolnenie ak nie sú súčasťou nákladov účtovaných pohrebnou službou, d) cintorínske poplatky, d) náklady za zriadenie pomníka alebo náhrobnej tabule a e) na úpravu hrobu.

56. Podľa § 101 ods. 3 Zákona č. 461/2003 Z. o sociálnom poistení, suma náhrady nákladov uvedených v odseku 2 je najviac 2.324,40 Eur. Na zvýšenie tejto sumy platí § 94 ods. 4 rovnako.

57. Podľa § 101 ods. 4 Zákona č. 461/2003 Z. o sociálnom poistení, fyzická osoba ktorá s poškodeným , ktorý zomrel v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania, žila ku dňu jeho smrti v domácnosti, a nezaopatrené dieťa poškodeného, majú nárok na náhradu a) jednej tretiny výdavkov vynaložených na smútočné ošatenie , najviac v sume 99,60 Eur pre každú fyzickú osobu a nezaopatrené dieťa, a b) cestovných výdavkov vynaložených na ich prepravu z miesta trvalého pobytu na miesto pohrebu a späť.

58. Podľa § 101 ods. 5 Zákona č. 461/2003 Z. o sociálnom poistení, suma náhrady výdavkov uvedených v odseku 4 pre všetky fyzické osoby a nezaopatrené deti uvedené v odseku 4 je najviac 2.324,40 Eur. Na zvýšenie tejto sumy platí § 94 ods. 4 rovnako.

59. Podľa § 449 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pri usmrtení sa uhradzujú aj primerané náklady spojené s pohrebom, pokiaľ neboli uhradené pohrebným poskytnutým podľa predpisov o nemocenskom poistení.

60. Rozhodnutím sociálnej poisťovne, pobočka Považská Bystrica zo dňa 2.4.2014 č. rozhodnutia: 18915/19/2016 BAM bol žalobkyni l/ priznaný nárok na náhradu nákladov spojených s pohrebom v sume 2.621,10 Eur. Sumu 2.611,10 Eur, priznaných nákladov spojených s pohrebom považovala sociálna poisťovňa za sumu maximálnu, pretože vo zvyšnej časti uplatnených nákladov v sume 2.105,35 Eur sa uvedená náhrada nepriznáva, nakoľko prevyšuje sumu limitu náhrady nákladov spojených s pohrebom v roku 2015 platnej od 1.1.2015 v zmysle § 101 ods. 3 2.611,10 Eur.

61. Z uvedeného je zrejmé, že pokiaľ sociálna poisťovňa uhradila žalobkyni 1/ pohrebné náklady v maximálnej možnej miere v zmysle predpisov o sociálnom poistení, nárok žalobkyne l/ v tomto smere súd považuje za nedôvodný, pretože súd nemôže priznať v prípade § 449 ods. 2 Občianskeho zákonníka viac ako je maximálna výška pohrebného, ktorú určujú predpisy o sociálnom poistení, preto súd v tejto časti žalobu žalobkyne l/ zamietol.

62. O trovách konania súd rozhodol podľa 255 ods. 2 C. s. p., za použitia § 256 ods. 1 C. s. p., vychádzajúc z ustanovenia § 262 ods. 1 C. s. p..

63. Žalobkyňa l/ sa podanou žalobou domáhala zaplatenia 27.987,63 Eur. V priebehu konania zobrala žalobu v časti o zaplatenie 1.684,86 Eur späť a v tejto časti súd konanie zastavil. Pokiaľ sa týka zastavenie konania v časti o zaplatenie 1.684,86 Eur, súd má za to, že žalobkyňa l/ procesne zavinila zastavenie konania, preto vznikol v tejto časti nárok na náhradu trov konania žalovanému, ktorého súd zaviazal zaplatiť v prípade žalobkyne l/ sumu 20.000 Eur. Žalobkyňa l/ mala teda úspech vo výške 71,46% (žalovaných 27.987,63 Eur, späťvzatie 1.684,86 Eur , zamietnutie žaloby vo výške 1.339,51 Eur) a neúspech vo výške 28,54%. Pomer úspechu a neúspechu tak predstavuje 42,92% , ktorý nárok na náhradu trov konania priznal súd žalobkyni l/ voči žalovanému.

64. Žalobcovia 2/ ,3/, 4/ sa podanou žalobou domáhali zaplatenia každý po 15.000 Eur. Súd však žalobe vyhovel u každého zo žalobcov čo do výšky 12.000 Eur. Žalobcovia 2/,3/,4/ mali tak úspech vo výške 80% a neúspech vo výške 20%. Pomer úspechu a neúspechu tak predstavuje 60%, ktorý nárok na náhradu trov konania priznal súd voči žalovanému každému zo žalobcov 2/, 3/ a 4/.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Považská Bystrica písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka , čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje , v akom rozsahu sa napáda , z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) .

Odvolanie musí podať podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.